

Република Србија
СКУПШТИНА ГРАДА ЧАЧКА
- Комисија за обележавање празника
и доделу признања
Број: 06-225/23-I
4. децембар 2023. године
ЧАЧАК

СКУПШТИНИ ГРАДА ЧАЧКА

ЧАЧАК

Комисија за обележавање празника и доделу признања, на седници одржаној 4. децембра 2023. године, разматрала је предлоге достављене у року који је био одређен Јавним позивом за доделу Децембарске награде града и, на основу члана 10. став 1. Одлуке о наградама и признањима града Чачка („Сл. лист града Чачка“ број 19/13 и 19/17), утврдила:

- Предлог одлуке о додели Децембарске награде града за 2023. годину

За известиоца на седници Скупштине одређен је Предраг Теофиловић, заменик председника Комисије за обележавање празника и доделу признања.

У прилогу достављамо Предлог одлуке.

ПРЕДСЕДНИЦА

Комисије за обележавање празника

и доделу признања,

Јасмина Петковић

На основу члана 15. став 1. и члана 54. став 1. тачка 28. Статута града Чачка («Сл. лист града Чачка» број 6/19) и члана 4. став 1. Одлуке о наградама и признањима града Чачка («Сл. лист града Чачка» број 19/13 и 19/17),

Скупштина града Чачка, на седници одржаној 2023. године, донела је

ОДЛУКУ
О ДОДЕЛИ ДЕЦЕМБАРСКЕ НАГРАДЕ ГРАДА
ЗА 2023. ГОДИНУ

I

Добитници Децембарске награде града за 2023. годину су:

- „Чачански глас“ доо
- Вукашин Спасовић, професор математике у пензији
- Слободан Вебел, бивши фудбалер Борца

II

Децембарска награда града додељује се на свечаној седници Скупштине града која се одржава 18. децембра 2023. године.

III

Ову одлуку објавити у «Службеном листу града Чачка».

СКУПШТИНА ГРАДА ЧАЧКА

Број:

..... 2023. године

ПРЕДСЕДНИК
Скупштине града Чачка
Игор Трифуновић

Образложење

Правни основ за доношење ове одлуке је члан 15. став 1. Статута града Чачка („Сл. лист града Чачка“ број 6/2019) којим је прописано да Скупштина града додељује Децембарску награду града. Чланом 54. став 1. тачка 28. Статута прописано је да Скупштина града одлучује о додељивању признања и награда. Одлуком о наградама и признањима града Чачка („Сл. лист града Чачка“ број 19/2013 и 19/17) у члану 4. став 1. прописано је да одлуку о додели Децембарске награде града доноси Скупштина града.

1. Први број „**Чачанског гласа**“ је објављен 16. јула 1932. године, у Краљевини Југославији. Оснивач, власник и први главни и одговорни уредник био је дипломирани правник Ђорђе Ђоко Миловановић. У исто време, Удружење Чачана у Београду формирало и Београдску редакцију која окупља еминентне интелектуалце тог доба.

„**Чачански глас**“ доо је после „Панчевца“ једно од настаријих локалних и регионалних штампаних гласила у Србији и на Балкану. У чачанском крају и на подручју Западне Србије је свакако најстарији штампани медиј који је преживео све историјске турбуленције и власничке трансформације у време транзиције.

Пошто је оцењен као опозициони (комунистички), након дугог прогона полиције и заплешивања бројева, „Чачански глас“ је укинут 1935. године. Последњи под истим називом излази број 15 од 20. априла 1935.

Године 1935, редакција је почела да издаје „Нови глас“, који је био наследник „Чачанског гласа“, али и он је убрзо забрањен. Сарадници листа били су др Драгиша Мишовић, адвокат Александар Ђурчић, Милутин Смиљанић и многи други угледни грађани. Обновљен и под именом „Слободан глас“, поново излази 18. јануара 1945. године. Идеолошки је оријентисан у складу са завршетком борбе против фашизма и обнове и изградње ратом разорене земље.

Стари назив „Чачански глас“, који је остао до данас, листу је враћен 1951. године одлуком Среског одбора Народног фронта. Покривао је широко информативно подручје и поред градске редакције имао разгранату дописничку мрежу, обухватајући срезове љубићкотрнавски, драгачевски, моравички и таковски, из кога се, поред осталих, у улози дописника нашао и касније признати песник Добрица Ерић. Широко подручје информисања лист је, у мањем или већем обиму, задржао све време постојања.

У оквиру „Чачанског гласа“ као матичне куће, настала су прво два предузећа сродне делатности: „Дечје новине“ крајем педесетих, које ће се осамосталити и у Горњем Милановцу постати призната информативна и издавачка кућа, и „Графопроект“, који ће после 1970. године настати из комерцијалне службе Штампарије „Чачанског гласа“.

Своју информативну улогу Информативно издавачко јавно предузеће „Чачански глас“ проширује оснивањем Радио Чачка, 29. новембра 1966. године и Телевизије Чачак 1998. године, која званично почиње са радом 17. јануара 1999. године.

У складу са дигиталном епохом у којој развија своју делатност, „Чачански глас“ 7. фебруара 2013. године оснива и свој дневни Информативни портал ČAGLAS, пласирајући своје информације и на масовним друштвеним мрежама.

2. **Вукашин Спасовић**, професор математике у пензији, рођен је 17. септембра 1951. године у Чачку. Завршио је основну школу и Гимназију у Чачку, а Природно-математички факултет у Београду. На одслужење војног рока отишао је 1976. године у Струмицу, Македонија, а по завршетку, 1977. год. се запослио у Машинској школи у Чачку у којој је радио као професор математике до 1990. године, након чега је прешао у чачанску Гимназију. Од 1991-1993. године хонорарно је држао вежбе из математике на Техничком и Агрономском факултету у Чачку. Пензионисао се 2017. године.

Током рада у Гимназији био је члан Школског одбора од 2002-2017, а од 2011-2017. и председник одбора.

У периоду од 1965-1973. године тренирао је кошарку у Кошаркашком клубу „Железничар“ из Чачка. Од 1965-1968. године играо је за кадете и јуниоре и тада су постали јуниорски прваци Србије. У годинама између 1968. и 1973. играо је за први тим када су се пласирали у другу лигу тадашње Југославије, где му је саиграч био и легендарни Драган Кићановић. Као тренер млађих селекција у периоду од 1980. до 1984. године са јуниорима је био трећи у Србији. Од 1985. године проф. Вукашин Спасовић обављао је функцију техничког директора КК „Железничар“.

Бројни грађани, родитељи, ђаци и студенти, мишљења су да је проф. Вукашин Спасовић, дао посебан допринос у области просветног стваралаштва, образовања и васпитања деце. И по завршетку свог радног века наставио је да своје знање преноси на млађе нараштаје, држећи часове и вежбе на факултетима у Чачку. Велики број њих, који је су били под ”патронатом” професора Спасовића, са великим успехом су полагали пријемне испите на факултетима и данас су успешни људи и угледни математичари, професори, директори, предавачи на факултетима, и другим васпитно-образовним установама.

3. **Слободан Вебел**, бивши фудбалер Борца, рођен је 8. јула 1940. године у Чачку. Фудбалску каријеру започео је средином педесетих година прошлог века у јуниорском тиму ФК „Борац“. Селекцију „црвено-белих“ дечака тада је предводио славни репрезентативац велике Југославије Иво Стевовић, а након њега наш незаборавни, професор Живорад Бија Станковић. Већ 1958. године, са непуних 18 година, Вебел постаје члан првог тима Борца. У тој екипи, између осталих, тада су наступали и Драган Бојовић - Патак, Бија Станковић, Пићо Николић, Мишо Грбовић, Миро Вучићевић... Све славна имена чачанског фудбала.

Сменом те чувене генерације, проф. Бија Станковић, тада као тренер, ствара нови тим са Ацом Радовићем, Ђуком Радоњићем, Пером Терзићем, Рацом Драгићевићем, а у ком је Вебел играо једну од најодговорнијих улога. И то је чинио врло успешно. Имена играча тог тима записана су златним словима у историји чачанског фудбала. Та генерација је, уласком у Другу савезну лигу бивше Југославије, по многим мишљењима остварила и највећи успех у историји Борца.

Крајем шездесетих година први тим Борца као тренер преузео је Драган Бојовић – Патак. А на сцену је тада ступила нова генерација „црвено-белих“ са Мораве: Аврамовић, браћа Чакаревић, Гагило Кулашевић, Петровић, Баралић, Остојић... Вебел, иако доста старији од свих, имао је своје место у тиму. Тиму, коме је мало недостајало да у два наврата кроз квалификације стигне и до Прве савезне лиге старе Југославије.

У историји нашег Борца нико није играо тако дуго и тако успешно као Слободан Вебел. Тренери су му били многи, све славна имена југословенског фудбала, попут: Василија Шијаковића, Косте Томашевића, Гојка Зеца, Првослава Драгићевића и већ поменутог Ива Стевовића. Код свих тренера Борца, једно је било заједничко - без Вебела се једноставно није могло. И поред бројних понуда да напусти Борац и Чачак, Вебел је пуних 15 година остао веран „црвено-белој“ боји.

На питање како је толико дуго трајао и био тако успешан, одговор практично и не постоји. Једноставно, може се само констатовати следеће: Био је сјајан фудбалер и диван човек. Они који га знају, и дан данас га поштују и воле.

ПРЕДСЕДНИК

Комисије за обележавање празника

и доделу признања,

Јасмина Петковић

Jasmina Petkovic

**ПРЕДЛОЗИ ЗА ДЕЦЕМБАРСКУ
НАГРАДУ ГРАДА ЗА 2023. ГОДИНУ**

Комисији за обележавање празника и доделу признања Скупштине града Чачка, у року који је био одређен у Јавном позиву за подношење предлога за доделу Децембарске награде града за 2023. годину, поднети су следећи предлози:

Ред. бр.	КАНДИДАТ	ПРЕДЛАГАЧ
1.	Лазар Чикириз	Савет родитеља ОШ „Бранислав Петровић“ Слатина и група грађана
2.	Вукашин Спасовић, проф. математике у пензији	Група грађана
3.	Мирјана Јаневски, проф. Гимназије	Ученички парламент Гимназије
4.	„Чачански глас“	1. Књижевно друштво „Мрчајевци“ 2. ОШ „Татомир Анђелић“ 3. Удружење Књижевника Србије
5.	Слободан Вебел	Удружење спортских новинара града Чачка
6.	Немања Богосављевић	Група грађана
7.		
8.		
9.		
10.		